

**Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1937 r.
Izba II karna
sygn. 1 K. 858/37**

Teza

Zniewagę Narodu lub Państwa Polskiego popełnić można nie tylko przez publiczne użycie słów, bezpośrednio łączących lub wyszydzających Naród lub Państwo Polskie, lecz także przez użycie wyrażen łączących lub wyszydzających Pierwszego Marszałka Polski śp. Józefa Piłsudskiego.

Uzasadnienie

1. Kasacja oskarżonego zarzuca wyrokowi obrazę art. 152 k.k. przez bezpodstawne skazanie oskarżonego mimo braku w jego działaniu znamion przestępstwa, gdyż wyrażanie się oskarżonego o śp. Marszałku Piłsudskim nie stanowi zniewagi Narodu Polskiego jako całości.

2. Błędny jest pogląd kasacji, jakoby w czynie oskarżonego nie zachodziły znamiona występk z art. 152 k.k. Zniewagę Narodu lub Państwa Polskiego popełnić można nie tylko przez publiczne użycie słów bezpośrednio łączących lub wyszydzających Naród lub Państwo Polskie, lecz także przez użycie wyrażen łączących lub wyszydzających Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, Twórcę i Budowniczego Państwa Polskiego, gdyż wyrażenia się inkryminowane oskarżonego o Marszałku Piłsudskim w sposób pośredni również łączą i wyszydzają Naród i Państwo Polskie, które Józefa Piłsudskiego czczą powszechnie jako symbol cnót Narodu. Wobec powyższego zasadnie skazał Sąd oskarżonego za występki z art. 152 k.k., a zarzut mylnej oceny sprawy pod względem prawnym jest bezpodstawny (Orz. S.N. z 22 marca 1937 r. 3 K. 2536/36).

Z tych zasad Sąd Najwyższy kasację oskarżonego oddalił.

[Cytowane artykuły: 152 k.k.]